

EUROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument s plenarne sjednice

A7-0212/2013

10.6.2013

IZVJEŠĆE

o hibridnoj televiziji
(2012/2300(INI))

Odbor za kulturu i obrazovanje

Izvjestiteljica: Petra Kammerevert

PR_INI

SADRŽAJ

	Stranica
PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA	3
EXPLANATORY STATEMENT	12
REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU	15

PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA

o hibridnoj televiziji (2012/2300(INI))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članak 167. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
- uzimajući u obzir članak 10. stavak 1. Europske konvencije o ljudskim pravima,
- uzimajući u obzir članke 11. i 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima¹,
- uzimajući u obzir Protokol o sustavu javne radiodifuzije u državama članicama u prilogu Ugovoru iz Amsterdama, kojim se izmjenjuje Ugovor o Europskoj uniji, Ugovori o osnivanju Europskih zajednica i određeni povezani akti²,
- uzimajući u obzir Konvenciju o zaštiti i promicanju različitosti kulturnih izričaja koju je usvojila Organizacija Ujedinjenih naroda za obrazovanje, znanost i kulturu (UNESCO) 20. listopada 2005.,
- uzimajući u obzir Direktivu 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o usklađivanju pojedinih odredaba, utvrđenih zakonima, propisima ili administrativnim mjerama država članica, koje se odnose na pružanje audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama)³,
- uzimajući u obzir Direktivu 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva)⁴ izmijenjenu Direktivom 2009/140/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenog 2009.⁵,
- uzimajući u obzir Direktivu 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o osnovnoj usluzi i pravima korisnika u svezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o osnovnoj usluzi)⁶ izmijenjenu Direktivom 2009/136/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenog 2009.⁷,
- uzimajući u obzir Direktivu 2002/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o pristupu mrežama za elektroničku komunikaciju i pripadajućoj opremi i njihovoj međusobnoj povezanosti (Direktiva o pristupu)⁸ izmijenjenu Direktivom 2009/140/EZ

---

¹ SL C 364, 18.12.2000., str. 11 i 10.

² SL C 340, 10.11.1997., str. 109.

³ SL L 95 od 15. 4. 2010., str. 1, ispravke SL L 263 od 6. 10. 2010. str. 15

⁴ SL L 108, 24. 4. 2002., str. 33.

⁵ SL L 337, 18. 12. 2009., str. 37.

⁶ SL L 108, 24. 4. 2002., str. 51.

⁷ SL L 337, 18. 12. 2009., str. 11.

⁸ SL L 108, 24.4. 2002., str. 7.

Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenog 2009.¹

- uzimajući u obzir Direktivu 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o odobravanju mreža i usluga za elektroničku komunikaciju (Direktiva o odobravanju)² izmijenjenu Direktivom 2009/140/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenog 2009.³,
  - uzimajući u obzir Direktivu 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa⁴,
  - uzimajući u obzir Direktivu 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o pojedinim pravnim aspektima usluga informatičkog društva na unutarnjem tržištu, posebice elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini)⁵,
  - uzimajući u obzir Direktivu 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u sektoru elektroničkih komunikacija⁶, posljednji put izmijenjenu Direktivom 2009/136/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenog 2009.⁷
  - uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije o primjeni pravila o državnim potporama na javne radiodifuzijske usluge⁸,
  - uzimajući u obzir Preporuku Vijeća 98/560/EZ, usvojenu 24. rujna 1998., o razvoju konkurentnosti europske industrije audiovizualnih i informacijskih službi promicanjem nacionalnih okvira namijenjenih za postizanje usporedive i učinkovite razine zaštite maloljetnika i ljudskog dostojanstva⁹,
  - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 15. lipnja 2010. o Internetu stvari¹⁰,
  - uzimajući u obzir članak 48. i članak 119. stavak 2. Poslovnika,
  - uzimajući u obzir izvješće Odbora za kulturu i obrazovanje (A7-0212/2013),
- A. budući da su televizori izvorno osmišljeni za prijem linearnih televizijskih signala, budući da audiovizualni sadržaji zbog svoje moći sugestije i u digitalnom okruženju privlače znatnu pozornost publike u odnosu na ponudu drugih elektroničkih medija te budući da stoga još uvijek imaju veliku važnost pri stvaranju osobnog i javnog mišljenja;
- B. budući da audiovizualne medijske usluge, koje su u jednakoj mjeri i kulturne usluge i gospodarske usluge, imaju izuzetno važnu ulogu u društvu i demokratskom uređenju kao

---

¹ SL L 337, 18. 12. 2009., str. 37.

² SL L 108, 24. 04. 2002., str. 21.

³ SL L 337, 18. 12. 2009., str. 37.

⁴ SL L 204, 21. 7. 1998., str.37.

⁵ SL L 178, 17. 7. 2000., str.1.

⁶ SL L 201, 31. 7. 2002., str.37.

⁷ SL L 337, 18. 12. 2009., str.11.

⁸ SL C 257, 27. 10. 2009., str. 1.

⁹ SL L 270, 7. 10. 1998., str.48.

¹⁰ SL C 236, 12. 8. 2011., str. 24.

nositelji identiteta, vrijednosti i stavova te stoga u sve konvergentnijem svijetu i dalje zahtijevaju posebno zakonsko uređenje;

- C. budući da je dugoočekivana konvergencija tehničkih medija postala stvarnost, osobito na području radiodifuzije i interneta, i da europska kulturna i medijska politika te politika mreža moraju prilagoditi regulatorni okvir novim uvjetima i osigurati uspostavljanje i provođenje jedinstvene razine uređenja, kojim bi se obuhvatilo i nove tržišne subjekte iz Europske unije i trećih zemalja;
- D. budući da se internet u posljednjih 25 godina brzo razvijao i da se s pojavom pametnih uređaja mijenjaju navike i način gledanja televizije;
- E. budući da su, s istovremenim porastom upotrebe uređaja povezanih s internetom, tradicionalne usluge i dalje široko popularne;
- F. budući da se linearne i nelinearne audiovizualne usluge i brojne druge komunikacijske usluge već mogu koristiti na jednom te istom zaslonu, te da ih se može kombinirati bez poteškoća i koristiti u isto vrijeme;
- G. budući da će zbog posebne društvene važnosti linearne televizije i medijskih usluga nezavisni regulatorni okvir za medije biti potrebni i u budućnosti jer je ovo jedini način da se u dovoljnoj mjeri ispoštuje ta važna uloga i osigura različitost mišljenja i medija u državama članicama;
- H. budući da je pojava hibridne televizije uzdrmala tradicionalni lanac vrijednosti te je zbog toga nužno osmisliti novu strategiju;
- I. budući da tehnološki napredak neizbježno dovodi do dijelom tek prividne veće autonomije korisnika te da je stoga sve važnije osigurati zaštitu izričitih prava i nepovredivost sadržaja;
- J. budući da je sve više mogućnosti za širenje (interaktivnih) internetskih ponuda koje imaju koristi od mogućnosti dosada televizijskih ponuda, te budući da je sveobuhvatna širokopojasna opskrba preduvjet za povećanje interesa kupaca za hibridne sustave prijema;
- K. budući da se u svjetlu sve veće konvergencije medija koncept „hibridne televizije” tumači na dinamičan, tehnološki neutralan i širokoobuhvatan način kako bi se pokrili svi uređaji, uključujući mobilne telefone, koji omogućavaju pristup linearnim i nelinearnim medijskim sadržajima, OTT uslugama i drugim aplikacijama na jednom te istom uređaju ili zaslonu, povezujući na taj način svijet radiodifuzije sa svijetom interneta;
- L. budući da se u konvergentnom svijetu medija tržišno natjecanje manje vodi radi kapaciteta prijenosa, a više radi pozornosti gledatelja, budući da je zbog sve većeg broja usluga teže doprijeti do korisnika te da su pristup, brzo pronalaženje te popis usluga i preporuke usluga vjerojatno odlučujući za njihov uspjeh;
- M. budući da se trenutne odredbe Direktive 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o usklađivanju određenih odredbi propisanih zakonima i drugim

propisima u državama članicama u pogledu pružanja audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) temelje na načelu tehnološke neutralnosti, te budući da još uvijek ne odražavaju tekuće tehničko spajanje te posebno budući da bi stupnjevita direktiva prema kojoj se razlikuju televizijski program (uključujući emitiranje preko interneta i emitiranje uživo preko interneta) i audiovizualne medijske usluge na zahtjev u postojećem obliku mogla izgubiti na značenju; iako su informacijske i komunikacijske usluge koje su drugačije regulirane, kao i one koje ne potpadaju pod područje primjene Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama, već pod područje primjene Direktive o elektroničkoj trgovini, ili, u slučaju ponuda van Europe ne potpadaju niti pod jednu od Direktiva o medijima EU-a, dostupne na istom uređaju, što može dovesti do nejednakih uvjeta tržišnog natjecanja i neprihvatljivih razlika u vezi sa zaštitom potrošača te se također postavljaju nova pitanja u vezi s pristupom, načinom obrade i pronalaženjem sadržaja bez obzira na vrstu medija;

- N. budući da će se pružatelji ovih novih usluga izravno natjecati s tradicionalnim akterima na tom području tako što će pribavljati ekskluzivne sadržaje, i na europskom tržištu, i nuditi nove usluge;
- O. budući da regulatorni ciljevi Direktive o audiovizualnim uslugama, osobito osiguravanje i promicanje raznolikosti mišljenja i medija, zaštita ljudskog dostojanstva i zaštita djece, poticanje pružatelja medijskih usluga da jamče dostupnost osobama oštećena vida i sluha, očuvanje poštenog tržišnog natjecanja, kao i uređenje oglašavanja na temelju kvalitete i sadržaja i dalje u načelu imaju važnu društvenu ulogu i regulatorne temelje, ali su istovremeno, zbog metoda korištenja koje omogućavaju hibridni prijemnici, sve očitije i granice učinkovitosti i mogućnost provedbe tih zaštitnih mjera;
- P. budući da se visokokvalitetne usluge hibridne televizije mogu pružati samo ako telekomunikacijski operateri osiguravaju dovoljno brz protok podataka između poslužnika i korisnika;
- Q. budući da spektar mogućnosti koje nude hibridni uređaji dovodi u pitanje temeljna načela Direktive o audiovizualnim uslugama, poput obaveznog odvajanja oglašavanja i programa te pravila o oglašavanju tijekom prikazivanja programa;
- R. budući da samo slučajno postojanje velikog broja ponuda ne znači automatsko osiguranje navedenih regulatornih ciljeva te da je iz toga potrebno ocijeniti je li i dalje potreban poseban regulatorni okvir kako bi se postigli ti ciljevi te bi li se takvim okvirom unaprijed mogle spriječiti pogreške;
- S. budući da hibridna televizija postaje sve ustaljeniji koncept i da bi se konvencionalna televizija i internet mogli sjediniti, baš kao što se dogodilo s mobilnom telefonijom i internetom prije nekoliko godina;
- T. budući da bi trebalo poduprijeti sve mjere usmjerene k prilagodbi tržišta u cilju poticanja stvaranja i inovacije u Europi;
- U. budući da će razvoj hibridnih sustava koji objedinjuju televiziju i internet omogućiti korisnicima da neselektivno pretražuju televizijske kanale i internetski sadržaj, uključujući i stranice s nezakonitom ponudom audiovizualnog sadržaja;

- V. budući da se pokazalo da transparentnost i tržišno nadmetanje ne osiguravaju dovoljnu neutralnost interenta;
- W. budući da načelo zemlje emitiranja iz izvorne Direktive o televiziji bez granica predstavlja prekretnicu za slobodu informiranja i razvoj zajedničkog tržišta usluga, s obzirom na to da su se države članice obvezale na poštovanje minimalne standarde kvalitete te da su uvele načelo zemlje podrijetla u vidu načela države emitiranja;
1. poziva Komisiju da ocijeni u kojoj je mjeri potrebno revidirati Direktivu o audiovizualnim uslugama te ostale zahtjeve utvrđene u propisima o mrežama i medijima (npr. paket mjera za telekomunikacije) koji se odnose na pravila o mogućnostima pronalazanja i nediskriminirajućem pristupu platformama za pružatelje i tvorce sadržaja, kao i za korisnike i istovremeno proširiti koncept platformi te prilagoditi postojeće instrumente novim uvjetima; budući da bi na taj način trebalo osigurati da potrošači imaju korist od većeg izbora i boljeg pristupa audiovizualnim medijskim uslugama, a da pružatelji sadržaja pak imaju korist od većeg broja mogućnosti distribucije njihova sadržaja, pri čemu ostaju u kontaktu sa svojim korisnicima;
  2. smatra da regulatorne mjere za operatere platformi trebaju biti usmjerene ka tome da se njima osigura nediskriminirajući pristup platformama kako bi se radiotelevizijskim operaterima i ostalim, često manjim operaterima, omogućilo ravnopravno sudjelovanje na tržištu;
  3. poziva Komisiju i države članice da pojam medijske usluge određen člankom 1. Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama primijene na takav način da nužnost regulacije koju provode države članice više ovisi o društvenopolitičkim učincima i mogućnosti ponuda, posebno na njihovu važnost za stvaranje mišljenja i za raznolikost mišljenja te na uredničku odgovornost;
  4. poziva Komisiju da razmotri, uzimajući u obzir različito područje primjene medijskih usluga za koje je utvrđena odgovornost uredništva te drugih sadržaja, je li potrebno tj. neophodno strože uređenje televizijskih platformi ili je dovoljna opća zabrana diskriminacije;
  5. poziva Komisiju, u kontekstu moguće revizije Direktive 2010/13/EU ili bilo kojeg budućeg pravnog propisa, da nastavi s naporima u cilju očuvanja slobode tiska i da i dalje iz područja primjene svojih odredbi izričito izostavlja elektronička izdanja novina i časopisa, kao što je slučaj i sa spomenutom važećom direktivom;
  6. poziva Komisiju da na temelju rezultata savjetodavnog postupka „Priprema za potpuno konvergirani audiovizualni svijet – rast, stvaranje i vrijednosti“ zaključi koji su regulatorni mehanizmi u svjetlu konvergentnosti još uvijek potrebni i smisleni, a koji se možda trebaju nanovo razraditi radi stvaranja istih uvjeta tržišnog natjecanja za sve ponuđače sadržaja i usluga, imajući na umu naknadne minimalne uvjete i zadržavanje postojećih sveobuhvatnih regulatornih ciljeva kako bi se osiguralo pošteno tržišno natjecanje za ponuđače usluga te kako bi se korisniku osigurale najveće moguće prednosti i ravnopravan, potpuno transparentan i nediskriminirajući izbor kvalitetne i raznolike ponude pri čemu se posebno treba pripaziti da se očuvaju besplatne i javne usluge;

7. poziva Komisiju da, u slučaju revizije Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama, osigura pošteno tržišno natjecanje svim pružateljima sadržaja;
8. naglašava da će se razvojnom strategijom novih aktera na tržištu povećati broj ponuda koje će se istovremeno odnositi na sadržaje koji su tradicionalno dostupni preko televizijskih programa te na internetsku ponudu;
9. u tom kontekstu ističe da postoji opasnost od neravnoteže na području tržišnog natjecanja i to u korist novih aktera zbog njihove ekonomske moći i međunarodnog karaktera, a na štetu europskih tradicionalnih aktera.
10. ističe da bi trebalo razmotriti zadržavanje postupnog regulatornog okvira za medijske usluge, pri čemu se stupnjevanje ne bi trebalo temeljiti na razlikovanju linearnih i nelinearnih usluga, nego bi u prvom redu proizlazilo iz mogućeg učinka pojedine medijske usluge i odgovornosti uredništva za dotičnu uslugu, a državama članicama istovremeno bi trebalo zajamčiti primjerenu slobodu za donošenje takvih odluka;
11. postavlja pitanje jesu li u okviru sve veće tehničke konvergencije odredbe utvrđene u Komunikaciji Komisije o primjeni pravila o državnim potporama na javne radiodifuzijske usluge¹, kojima se određuju složeni postupci za ocjenjivanje i analizu audiovizualnih usluga koje pružaju javni radio i televizija i koje nadilaze opseg uobičajenih radiodifuzijskih djelatnosti te su dostupne na novim platformama, i dalje primjerene, posebno s obzirom na to da je korisnicima sve teže odrediti je li radiodifuzijska usluga uobičajena tj. linearna ili je riječ o audiovizualnoj medijskoj usluzi na zahtjev ili o nekoj drugoj vrsti audiovizualne usluge.
12. poziva Komisiju da prati buduće izazove povezane s hibridnom televizijom, tj. s konkurentnosti unutar sektora, omogućujući veću fleksibilnost kvantitativnih pravila o oglašavanju te da sažme relevantne prednosti i nedostatke.
13. ističe da u cilju jedinstvene europske zaštite potrošača, djece te mladih i manjina, treba razmotriti kvalitativna ograničenja na području audiovizualnih medijskih usluga te ih za sve oblike širenja sadržaja prilagoditi visokoj razini.
14. s tim u vezi poziva na zabranu narušavanja ljudskog dostojanstva, zabranu poticanja mržnje, na zaštitu od diskriminacije te na jedinstvenu primjenu slobodnog pristupa za sav medijski sadržaj;
15. s tim u vezi postavlja pitanje može li se načelo odvajanja oglašavanja i programskog sadržaja primjenjivati za sve vrste medija, odnosno može li se cilj pružanja zaštite na bolji način ostvariti postizanjem prepoznatljivosti oglašavanja i programskog sadržaja te njihova jasnog razlikovanja u svim vrstama medija;
16. smatra da treba spriječiti uvođenje novih ili nadopunjavanje već postojećih zabrana oglašavanja ili drugih mjera koje zadiru u oglašavanje kao izvor financiranja kako bi se omogućilo korištenje novih modela poslovanja i u sektoru digitalne televizije;

---

¹ SL C 257, 27. 10. 2009., str. 1.

17. naglašava da je za javni sektor važno da ne ovisi jedino o financijskim sredstvima od oglašavanja kako bi očuvao svoju nezavisnost te poziva države članice da podrže napore usmjerene k osiguravanju financijskih sredstava za dotični sektor;
18. naglašava da nove strategije oglašavanja u kojima se koriste nove tehnologije kako bi se povećala njihova učinkovitost (snimke zaslona, oblikovanje profila potrošača, strategije višezaslonskog prikazivanja) potiču pitanja o zaštiti potrošača, njihove privatnosti i njihovih osobnih podataka; imajući to u vidu, ističe da postoji potreba za skupom dosljednih pravila koja bi se odnosila na spomenute strategije;
19. potiče europski audiovizualni sektor na razvoj dosljednih, privlačnih usluga, posebice dostupnih na internetu, kako bi se obogatila ponuda europskih audiovizualnih sadržaja;
20. poziva Komisiju da provjeri može li se i kako pružateljima sadržaja odobriti dovoljno privilegiran položaj s obzirom na mogućnost pronalazjenja na uređajima s primarnim zaslonom, kao što su televizori koje se može spojiti na Internet, kojima države članice dodjeljuje koncesije za javnu namjenu radiodifuzije ili koji doprinose ciljevima od javnog interesa, kao što su osiguravanje pluralizma medija i kulturnih različitosti ili koji se obvezuju da će obavljati zadaće koje doprinose kvaliteti i nezavisnosti izvještavanja te poticanju različitosti mišljenja.
21. poziva Komisiju i države članice da, kao nadopunu takvim nužnim odredbama, ispitaju u kolikoj je mjeri moguće pomoću promjene medijskih propisa u smjeru sustava poticaja i certificiranja te osnaživanja koregulatornih i samoregulatornih inicijativa na održiv način osigurati navedene regulatorne ciljeve Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama, posebno u pogledu zaštite mladih i zaštite ljudskog dostojanstva, te pri tome i dalje jamčiti nužnu fleksibilnost radi slobodnog tržišnog natjecanja za ponuđače medijskih usluga; naglašava da se mogućim mjerama za koregulaciju i samoregulaciju mogu nadopuniti zakonodavne odredbe te da ih treba provoditi i ocjenjivati neovisno nadzorno tijelo;
22. zato, kako bi spriječio narušavanje konkurentnosti, preporuča upotrebu istih pravila za iste usluge, bez obzira na vrstu medija;
23. osim toga izražava zabrinutost zbog povećane razine konkurencije koja proizlazi iz prisutnosti međunarodnih aktera na koje se ne odnose europska pravila ni obaveze.
24. poziva Komisiju da osigura da se tim platformama upravlja uzimajući u obzir tržišne uvjete i opće interese slobodnog tržišnog natjecanja u skladu s potražnjom potrošača na temelju otvorenih, interoperabilnih standarda, te da se spriječi zlouporaba ključnog položaja koji imaju jedan ili više pružatelja usluga;
25. u tom kontekstu naglašava da je potrebno razmotriti razvoj regulatornog okvira, načine reguliranja hibridne televizije i sustava referenciranja sadržaja;
26. poziva na uređenje platforme hibridne televizije kojom bi se zajamčio pristup sadržaju koji emitiraju televizijske kuće te njegova cjelovitost, transparentnost za potrošače i primjena osnovnog etičkog kodeksa (kojim su obuhvaćeni npr. zaštita maloljetnika i privatnog života).

27. poziva Komisiju i države članice da unaprijede medijsku pismenost svih građana EU-a, posebno primjenom inicijativa i usklađenih mjera usmjerenih k boljem razumijevanju linearnih i nelinearnih medijskih usluga;
28. poziva Komisiju i države članice da osiguraju da će u prvom redu proizvođači uređaja i pružatelji usluga poduzeti mjere u cilju poboljšanja pristupa linearnim i nelinearnim medijskim uslugama za starije ljude i ljude s invaliditetom, pogotovo one s oštećenim sluhom ili vidom;
29. smatra da bi usluge na platformama i portalima trebale biti interoperabilne kako bi se trećoj strani pružila mogućnost da bez ograničenja proizvodi i stavlja na tržište vlastite aplikacije bez obzira na medij;
30. poziva Komisiju da na pravno obvezujući način osigura da je u načelu sav sadržaj stavljen na raspolaganje na mrežama i na platformama jednake kvalitete;
31. poziva Komisiju da provede pravno obvezujuće mjere kako bi osigurala da pružatelji internetskih usluga sve podatkovne pakete obrađuju na isti način prilikom njihova prosljeđivanja od operatera do korisnika, tj. da određenim paketima ne daju prednost primjerice na temelju podrijetla, sadržaja, namjene ili naknade za pruženu uslugu jer bio to bilo u suprotnosti s jamčenjem pristupa k uslugama za sve, propisima o zaštiti podataka, zabranom manipulacije podacima, načelom cjelovitosti sadržaja i uspostavom poštenih uvjeta tržišnog natjecanja;
32. upozorava na posljedice razlika među sustavima PDV-a na europskoj razini, koje će biti još i veće s dolaskom hibridne televizije te ističe da je potrebno uvesti zajednički konkurentni sustav PDV-a u svim državama članicama;
33. poziva Komisiju da izradi prijedlog pravnih propisa Unije kojima bi se zajamčila neutralnost interneta;
34. poziva Komisiju da zakonski zaštiti cjelovitost linearnih i nelinearnih usluga na hibridnim platformama, i da u prvom redu zabrani pružateljima platformi i trećim stranama prekrivanje tih usluga drugim sadržajima ili uslugama ili njihovo širenje dodatnim sadržajem, osim ako za to nisu dobili izričit naputak korisnika ili odobrenje pružatelja sadržaja ako je riječ o sadržaju koji se ne smatra individualnom komunikacijom; ističe da je također potrebno spriječiti neovlašteno zadiranje trećih strana u sadržaj ili radiodifuzijske signale pružatelja, kao i neovlašteno dekodiranje, korištenje ili širenje.
35. poziva Komisiju da razmotri donošenje mjera kojima će se u obzir uzeti rizik upućivanja na neodobrene internetske stranice na portalima i internetskim pretražnicima.
36. poziva Komisiju da osigura da se razina zaštite audiovizualnih medijskih usluga uspostavljena posebnim regulatornim zahtjevima Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama ne dovede u pitanje neovlaštenim odobravanjem pristupa k drugim platformama;
37. poziva Komisiju da osigura da aplikacije nikada ne počinju s radom automatski prilikom pristupa portalu, nego da ih uvijek pokreće korisnik, da se korisnik na prethodno

- korištenu uslugu vraća jednostavno tj. pritiskom na jednu tipku (npr. funkcija crvene tipke), što se korisnicima mora jasno objasniti, te da se nakon izlaska iz aplikacije mora ponovno prikazati prethodno korištena usluga u punoj audiovizualnoj kvaliteti;
38. poziva Komisiju da osigura da pružatelj sadržaja može pravno djelovati protiv aplikacija na hibridnim platformama koje omogućuju ili potiču neovlašteno širenje sadržaja koji je pružatelj sadržaja stavio na raspolaganje;
  39. poziva Komisiju da, gdje je to primjereno zbog zaštite autorskih prava, radi na uspostavljanju jednostavnih sustava za jamčenje prava koji bi omogućili prikazivanje potpunih i neizmijenjenih nelinearnih usluga, koje su pružatelji usluga stavili na raspolaganje, na trećim platformama;
  40. poziva Komisiju da osigura da se anonimno korištenje televizijskih i internetskih usluga uporabom hibridnih prijamnika, koji se prodaju u Europskoj uniji ili su onamo uvezeni, u načelu jamči i da je u potpunosti sukladno s pravilima EU-a o privatnosti i zaštiti podataka jer je obrada osobnih podataka zakonita samo ako je, i ovisno u kojoj mjeri, s tim suglasan korisnik;
  41. poziva Komisiju da audiovizualne medijske usluge zbog njihove dvojake prirode i društvene važnosti isključi iz mjera liberalizacije koje su usvojene u sklopu međunarodnih sporazuma o trgovini te da istovremeno osigura da se koncept „audiovizualne medijske usluge” razvija na način da se u njemu ogledaju trenutačni procesi digitalizacije i konvergencije medija;
  42. poziva Komisiju da osigura da buduće usluge hibridne televizije podliježu postojećim zakonima o zaštiti djece, o zabrani određenih vrsta oglašavanja zbog zdravstvenih razloga, o zabrani poticanja rasne mržnje, o odvajanju vijesti i oglašavanja, o transparentnosti vlasništva, o privatnosti itd. jer su ta pravila postala dio pravne stečevine te ih se ne može zaobići pod izgovorom tehnološkog napretka; u prvom redu poziva na to da se pružatelje usluga i pružatelje opreme za hibridnu televiziju obavijesti o tome da se primjenjuje zakon države u kojoj pružaju uslugu tj. opremu, a ne države u kojoj je sjedište poduzeća;
  43. poziva države članice da tijekom pregovora o višegodišnjem financijskom okviru ponovno razmotre smanjivanje sredstava Opće uprave za komunikacijske mreže, sadržaj i tehnologiju (DG Connect, CNECT) s prvotno predložene 9,2 milijarde na 1 milijardu EUR kako bi se osigurala sredstva za daljnji razvoj telekomunikacijske infrastrukture;
  44. poziva Komisiju da obrati pozornost na važna pitanja na području zaštite gledatelja i slušatelja, kao što je zaštita maloljetnika, te vjeruje da bi vodiči za interaktivnu digitalnu televiziju mogli poslužiti kao platforma za rješavanje tih pitanja;
  45. izražava žaljenje zbog činjenice da i dalje postoje područja u Europi s ograničenom internetskom infrastrukturom te podsjeća Komisiju da je važno da potrošači imaju pristup brzom internetu kako bi se mogao iskoristiti potencijal hibridne televizije;

o o

46. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji te the governments and parliaments of the Member States.

EXPLANATORY STATEMENT

At first sight, it seems as if connected television raises only technical issues. What are basically at issue, however, are the availability, accessibility and findability of media content and whether, and if so by what regulatory means, media services can be treated differently in a convergent world. The media are of a dual character: they are goods, but they are also, and above all, cultural assets, and as such they are of particular social importance. The diversity of the media and freedom of opinion, the press and information contribute substantially to the functioning of our democratic societies. The media have educational, informative, entertainment and watchdog functions. This is the basic reason why in the EU and the Member States media policy is governed not only by competition law and/or commercial law but by separate regulations which take into account their special character as outlined here and their particular importance to society. The convergence of technologies, which has reached a new peak with connected TV, will not change this in any way.

Connected TV is an important technological step towards media convergence, a step which by its nature calls into question vital decisions concerning regulation of the media. In the Audiovisual Media Services Directive it was decided to impose a finely meshed regulatory system on linear services, but to treat non-linear services less restrictively. This was justified *inter alia* by reference to differences in the impact of the services on society. In all Member States, linear services provided by public and private TV broadcasters are seen – apart from their mass-media impact – as possessing very substantial social-policy implications, which in many places are governed by statutory provisions. Despite the technological convergence, neither the mass attractiveness of TV nor its significance for social policy has changed at all so far. Because a wider radius of action continues to be imputed to the linear media, they must be subject to strict regulation. This differentiation, which has made sense hitherto and which is reflected in the graduated regulatory approach found in the Audiovisual Media Services Directive, is becoming increasingly inadequate due in particular to the development of connected TV, or at least is giving rise to a series of questions and problems which need to be resolved in the regulation of the media.

A hybrid receiving device affords users access both to traditional TV programmes and to the internet. Irrespective of their mode of technical distribution, in the long term almost total convergence of the media is likely to occur. Services are used on one and the same screen which are subject to different rules, with widely differing degrees of regulation, namely:

- linear audiovisual media services;
- non-linear audiovisual media services;
- audiovisual services which do not fall within the scope of the Audiovisual Media Services Directive but are subject to other European legislation;
- media services which are not subject to any European legislation;
- services whose classification remains controversial.

The term ‘connected TV’ is regularly used to refer to a television set which can itself receive and display on screen both traditional linear programmes and internet content. In addition, it is still a hybrid receiving device if, although the TV itself is not capable of connecting to the internet, it is connected to another device which does have an internet connection (e.g. a Blu-Ray player, games console, digital receiver / set-top box).

As internet content often requires special processing for display on a TV screen, such hybrid devices have so far offered universal internet access only in a few cases. Switching from a conventional TV programme to internet content on the screen is performed by means of a portal or using widgets, whose appearance and functionality are comparable to Smartphone apps, which can be accessed on a platform and which overlay the TV picture or are displayed in split-screen mode alongside a TV picture which is reduced in size. Navigation is by means of a remote control unit, but may also be performed using a Smartphone or Tablet. Increasingly, therefore, material supplied by traditional broadcasters – both linear and non-linear –, on-demand services, WebTV and internet content processed for connected TV are no longer findable to users via assigned channels, which users could hitherto change relatively easily but via a kind of home page. The wealth of content on offer makes findability and non-discriminatory access to content one of the central issues of connected TV. Creators of platforms and/or portal operators make a preselection of the content which will be available and above all determine whether and how it is prioritised, and they alone decide on the technology to be used in providing it. As a result, the platform operator, portal operator or device manufacturer (all three functions may be combined by one and the same business) controls access to content which has an impact on opinions. To an unprecedented extent, this gives platform operators and device manufacturers a gatekeeper position which is not currently covered by any media regulation. It therefore seems urgently necessary to amend the Audiovisual Media Services Directive, in particular, to take this new situation into account, because otherwise diversity of opinion and of the services on offer may be jeopardised, as may freedom of information. The strong position of device manufacturers and platform operators may also hamper further rapid market development of hybrid services, as device manufacturers determine the market conditions and technological conditions under which content appears on platforms which they operate. However, free and fair competition among services and content is possible only on the basis of uniform competitive conditions, i.e. in this case an interoperable system which uses uniform technology and is open and responsive to market needs, in relation both to the provider market (cable networks, Pay TV, IPTV) and to the market for receiving devices.

Ensuring the findability and accessibility of content will become the main issue in maintaining diversity. Accordingly, the system on which the Audiovisual Media Services Directive has been based hitherto should be developed further, as it is still assumed here that only a few parties possess the requisite resources to make an impact in the mass media. These scarce resources have – at least in the case of traditional broadcasting – been regulated by means of a licensing system. However, digitisation of content has put an end to this scarcity, as data of excellent quality are now available over the internet at any time, irrespective of their nature as text, moving pictures or sound (or a combination thereof). To users it is increasingly a matter of indifference by what technical means content reaches them. They can use content at any place and time, even if they may (to some extent without being aware of the fact) have different expectations of the quality of content and of presentation, depending on the provider.

Modern media regulation must in future recognise that scarcity is a feature no longer of the modes of transmission but of the places where content can be found.

Existing ‘Must-carry’ rules need to be supplemented with ‘Must-be-found’ rules. Those content providers should be given an appropriately privileged status with regard to findability

on hybrid platforms (including portals, home pages and EPGs) to which the Member States assign a public broadcasting remit or which help to promote objectives in the public interest, such as ensuring media pluralism and cultural diversity, or which undertake to carry out duties which maintain the quality and independence of reporting and promote diversity of opinion. Those who are subject to the stricter rules for linear and non-linear media services laid down in the Audiovisual Media Services Directive or who voluntarily agree to comply with those rules should therefore have the opportunity to acquire a more prominent position on platforms. Consideration should also be given to new forms of incentive schemes.

It is important to try to establish an appropriate balance of power between market parties, especially device manufacturers and content providers, and particularly in the case of integrated services. Individual content providers must also be prevented from gaining an unfair advantage in relation to the dissemination of their content.

The Audiovisual Media Services Directive needs to be further developed in such a way that it also comprehensively regulates operators of hybrid portals and platforms. Anyone who has significant control over the diversity of content and opinions reaching an end-user should also be subject to regulation to safeguard that diversity of content and opinions.

It should be ensured that devices, platforms and portals are designed on the basis of an open, non-proprietary and interoperable standard. Only in this way can non-discriminatory and technologically neutral access to all content be guaranteed.

Moreover, the new technical capacities of connected TV make it necessary to protect the integrity of content. The overlaying of content with third-party content should be prohibited except where the content provider authorises it and the user expressly initiates it.

Connected TV also has implications for data protection. This must be taken into account both in the development of hybrid devices ('privacy by design') and in the standard settings in a device ('privacy by default'), and particularly concerns the principle of data minimisation, proportionality and purpose limitation. Complete data transparency with reference to gathering, processing, use and transfer of data must be ensured. Without the express consent of the user, personal data may be gathered and used only to the extent necessary in order to facilitate the use of services and to charge the user.

Anonymous use of media must remain possible in future without causing any problems, and should be regarded as *the rule*. Analyses of user behaviour and the establishment of user profiles using complete IP addresses (including geo-location) should be allowed only with the witting and unambiguous consent (opt-in) of the user. This must be ensured by legislation.

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU

Datum usvajanja	28.5.2013
Rezultat konačnog glasovanja	+: 24 -: 4 0: 1
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Zoltán Bagó, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Aixela, Lorenzo Fontana, Cătălin Sorin Ivan, Petra Kammerevert, Emilio Menéndez del Valle, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Hannu Takkula, László Tőkés, Marie-Christine Vergiat, Milan Zver
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Liam Aylward, Heinz K. Becker, Nadja Hirsch, Iosif Matula, Georgios Papanikolaou, Olga Sehnalová, Rui Tavares, Isabelle Thomas
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju (čl. 187. st. 2.)	Luigi Berlinguer, Marina Yannakoudakis